

det ikke kan opnå beskæftigelse i det almindelige erhvervsliv, men også på sådanne, som har vanskeligheder ved at bevare sådan beskæftigelse. Udvalget skal, efter at spørgsmålet har været drøftet i samråd med socialministeren, bemærke, at lovforslagets § 10 naturligt må forstås således, at bestemmelserne om beskyttet beskæftigelse også omfatter personer, der ikke kan opnå en nogenlunde varig beskæftigelse i det almindelige erhvervsliv.

Med hensyn til revalideringsinstitutionernes organisationsform har socialministeren udtalt, at institutionerne i almindelighed må forventes at blive kommunale eller selvejende, men at der dog i særlige tilfælde bør være mulighed for også at yde støtte f. eks. til en foranstaltning, der er led i en større erhvervsvirksomhed.

Der har i udvalget været udtrykt nogen betænkelighed med hensyn til omfanget af det administrationsapparat, en gennemførelse af lovforslaget vil kunne give anledning til. Spørgsmålet har været indgående drøftet i samråd med socialministeren, og der er opnået enighed om nedenstående ændringsforslag til lovforslagets § 14, hvorefter der i stedet for de oprindeligt foreslåede amtsrevalideringskontorer oprettes revalideringscentre, hvis stedlige område fastlægges under hensyn til arbejdsanvisningens organisation, men med de lempelser, som ifølge de stedlige forhold findes hensigtsmæssige. Socialministeren har herved udtalt, at regeringen stiler mod oprettelse af 10-12 centre, og at administrationsapparatet i øvrigt kun vil blive søgt udviklet i den takt, som dels det lokale behov, dels mulighederne for at skaffe velkvalificerede ledere tilsiger det. På den anden side må hovedsynspunktet være, at landet skal dækkes på forsvarlig måde, og socialministeren har derfor måttet forbeholde sig, hvis behovet tilsiger det — og særlig hvis der kommer et initiativ udefra — at oprette yderligere centre.

I forbindelse med ændringen, hvorefter centrene efter omstændighederne vil komme til at omfatte flere arbejdsanvisningskontorers område, har man fundet det nød-

vendigt ved en ændret affattelse af forslagens § 14, stk. 3, at sikre et tilstrækkelig smidigt samarbejde mellem centrene og arbejdsanvisningen om erhvervsvejledning og arbejdsanvisning. Det fastslås herefter i § 14, stk. 3, at erhvervsvejledning og arbejdsanvisning for erhvervshæmmede varetages i forbindelse med den offentlige arbejdsanvisning, således at socialministeren efter forhandling med arbejdsministeren fastsætter de nærmere regler for samarbejdet med arbejdsanvisningskontorerne.

Udvalget har drøftet spørgsmålet om den mest hensigtsmæssige ordning af det tilsyn og den vejledning, der fra statens side må udøves over for institutioner, som modtager statsstøtte. Udgangspunktet må efter udvalgets opfattelse være, at revalideringsinstitutionerne og revalideringscentre må nyde en udstrakt selvstændighed i deres virksomhed. Det er imidlertid af vigtighed, at der udøves den fornødne vejledning og føres et betryggende tilsyn med institutionernes forvaltning af statsmidler. Dette tilsyn m. v. bør udøves af revalideringscentre med den nødvendige sagkyndige bistand, og der er herom stillet et ændringsforslag til § 14, stk. 2, 4. punktum. I spørgsmål, der vedrører forholdet til invalideforsikringsrettens kompetenceområde, må den nødvendige bistand til centrene på dette punkt efter socialministerens nærmere bestemmelse ydes af invalideforsikringsretten. Dette vil f. eks. gælde de på institutioner optagne revalidenters eventuelle videreop- læring m. v. (§ 6), modtagelse af hjælpemidler under institutionsopholdet (§ 3), etableringsstøtte ved institutionsopholdets afslutning (§ 8). I øvrigt må bistand ydes af arbejdsdirektoratet vedrørende erhvervsvejledning, arbejdsanvisning og administrative spørgsmål vedrørende regnskabsforhold, budget m. v.

Der henvises i øvrigt til de bemærkninger, som ledsager nedenstående af socialministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de nævnte ændringer.